

2016. január

Trubnik

III. évf. 1. szám

KIÜRTÖS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Pásztorjáték

Az igazi karácsonyi ajándék nem kerül sok pénzbe. Az igazi karácsonyi ajándékot szeretetből adják sok-sok törődéssel.

December 24-én délután 3 órakor 18 gyermek igazi ajándékot adott szüleinek és kis falunk aprajának-nagyjának, akik zsúfolásig megtöltötték a nagytemplomot a pásztorjáték alkalmával.

A gyerekek bizony sok-sok törődéssel készültek az előadásra, amit Szinnai Bianka tanított be nekik az egész Szinnai család asszisztálásával hétről-hétre vasárnap délelőttönként a hittanórák alkalmával,

melyekhez a Szlovák Önkormányzat biztosította a helyet, közös Önkormányzatunk pedig a fűtést.

A szentestei zenés pásztorjáték komoly színházi produkciókat is megszégyenítő erővel bírt, mert aki csak nézte, mind megfedkezett a fagyos időről, a szorító időhiányról, az esti vacsora gondjairól. A meghitt előadás könnyeket csalt a nézők szemébe, karácsonyi derűt szívükbe, és minden megjelent apró mosollyal az arcán tért haza. Aki nem hiszi, járjon utána jövőre!

Rudolf János

A legnagyobb népi költőnk

Születet 1823. január 1 – én, Kiskőrösön. Anyja Hruz Mária szlovák szolgálólány, apja Petrovics István, szerb hentes és mészáros mester. Így tanultuk, tanították, hosszú évtizedeken át. A születési idő, helyszín, anyja neve, nemzetisége és foglalkozása a valóságnak megfelelően volt, és van megírva tankönyveinkben. Édesapja adataiból a név és foglalkozás szintén helyes. A nemzetisége azonban nagyon sántít, annyira, hogy Petrovics Istvánnak származását illetően semmi köze nem volt a szerbekhez. Ha Petőfi Sándor apja, Petrovics szerb lett volna, akkor ebben az esetben mi magyarázza az etnikai alapon valószínűleg ortodox (pravoszláv) vallású édesapja fiainak – abban az időben szokatlan, a szlovák származású édesanyjukét követő evangélikus vallását? A kérdés sok irodalomtörténészünk álláspontja szerint teljesen jogos. Akkoriban Petőfi szüleinek házassága idején nem volt szokás az anya vallását a család egészére kiterjeszteni. (Csak később módosult ez úgy, hogy a vegyes házasságokban a lányok az anya, a fiúk az apa vallását követték.)

Petőfiéknél azonban - a köztudattal ellentétben – nem volt probléma a vallás.

Ugyanis Petőfi apja nem szerb ortodox, hanem a feleségéhez hasonlóan evangélikus szlovák

volt. Teljesen szlovák származású volt a család. Ezt az alábbi családfa is bizonyítja

Így tehát a közvéleménnyel ellentétben Petőfi nem szerb-szlovák vegyes házasságból származott, hanem egy elmagyarosodó szlovák evangélikus apától, és egy szlovákságát inkább megtartó

anyától.

Szlovákul, vagy magyarul beszéltek a családban? Az irodalomtörténészek véleménye ebben a kérdésben eltérő. Vannak – elsősorban szlovák szakértők – akik szerint szlovákul folytak a beszélgetések. A magyar irodalomtudósok viszont azt hangsúlyozzák, hogy Petőfi Sándor, attól függetlenül, hogy születésekor a „Miatyánkot” szlovák nyelven imádkozták, már magyarnak született.

A Petőfi család származásáról Péter László közölt egy igen érdekes írást az Élet és Irodalom hasábjain. Eszerint is „Petőfinek semmi köze nem volt a szerbséghez. Petőfi mindkét ágon szlovák származású.” Péter László a szakirodalomra vonatkozik ezután, elsősorban Kiss József és Jakus László kutatásaira. Ezekben a kutatásokban 1685-ig követhetők visszafelé Petőfi felmenői. Az apai ág egészen a Nyitra megyei Vagyócig (Vadovce) vezethető vissza, vagyis a Petrovicsok csakúgy a Felvidékről származnak, mint az anyai ág, amely a Túróc megyei Necpál (Necpaly) községből ered.

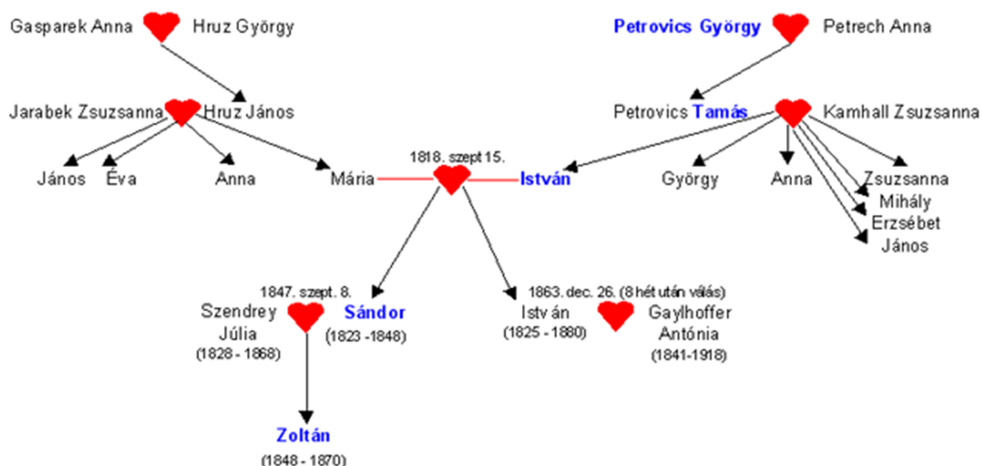
Péter László így jogosan állapította meg, hogy mind a két ág evangélikus, s ez is a szlovák származás bizonyítéka. Ha szerb lett volna bármelyik is, ortodox, görögkeleti lett volna.

Befejezésül, egy anekdota:

Petőfi Sándor, édesapja temetésén találkozott rég nem látott tanítójával, aki kézfogás után így szólt hozzá szlovákul:

- Vidíte, vidíte, milý Alexander zo Slovákia sa môže stať všetko, ešte aj madarský básnik

- **Látja, látja, kedves Sándor, szlovákkal minden megtörténhet még magyar költő is lehet!**

Ľudia? Nie, barbari!

V tomto roku, v októbri sme oslávili 200 rokov od narodenia významnej osobnosti slovenskej histórie - Ľudovíta Štúra. Nielen slovenskej, ale aj uhorskej. Na ostatnom krajinskom sneme v rokoch 1847 až 1848 bojoval za práva všetkých obyvateľov Uhorska. V tom čase spolu s Lajošom Košútom.

Ľudovít Štúr patri tak do histórie nielen obyvateľov na slovenskej strane Dunaja ale v celej bývalej spoločnej vlasti v Karpatskej kotline. Preto po rozhodnutí vybudovať pamätník tejto osobnosti v Štúrove pridali sa k jeho realizácii aj obyvatelia našej obce Senváclavu. Predovšetkým Rudo Fraňo, ktorý organizátorom – miestnemu odboru Matice slovenskej v Štúrove pomohol odbornou stavitel'skou radou ale aj prácou. Osobne zabezpečil základný kameň z pilišských hôr, jeho dovoz a osadenie. V mene svojich spolurodiakov ho poklepal a tak slávnostne odovzdal Štúrovčanom a všetkým ľuďom dobrej vôle.

Bohužiaľ, nie všetci ľudia sú dobrej vôle! Základný kameň má síce krátku ale trpkú históriu. Už ho trikrát zhanobili. Zasykali hnojom, ukradli tabuľku s textom, dokonca jednotlivé diely

rozhádzali po okolí. Takýto ľudia si nezaslúžia iné meno ako barbari.

Pilišania ako ľudia rozličných národností sú ľudia tolerantní. Vážia si prínos všetkých do spoločnej pokladnice. Veď stáročia žili väčšinou Slováci s Nemcami, Srbmi, Židmi a predovšetkým s Maďarmi v neustálom kontakte pri získavaní každodenného chleba. Pilišania delia ľudí len na dve kategórie. Ľudia dobrí a ľudia zlí. A tí, ktorí nechcú dovoliť uctiť si svojich predkov nepatria medzi tých dobrých. Skôr medzi barbarov, ktorí nemajú úctu k názoru druhých a všetko len ničia.

Preto je nám ľúto niektorých obyvateľov Štúrova, ktorí pri ceste životom sa neustále obzerajú dozadu a vidia len svoju pravdu vo farbách maďarskej trikolóry. Pravda je vždy viacfarebná, najmä v našom pilišskom kraji. A Štúrovo je aj naše, tiež pilišske. Aj preto prispejeme v miere našich možností aby pomník – busta Ľudovíta Štúra v Štúrove vznikol ako prejav úcty k spoločnej uhorskej histórii a ako výraz znášanlivosti Slovákov a Maďarov.

Jozef Schwarz, Pilišan Senváclavan voľbou

Foto: Jozef Schwarz

Emberek? Nem, barbárok!

Ebben az évben, októberben ünnepeltük 200 éves évfordulóját a szlovák történelem elismert személyének – Ludovit Stúrnak. Nem csak Szlovákiában, de a régi Nagy Magyarországon is. Az utolsó Országgyűlésen, 1847- 48 -ban Nagy Magyarorszag összes lakójának a jogaiért harcolt. Azokban az időkben Kossuth Lajossal együtt.

Ludovit Stúr nem csak a Duna szlovák oldalán élő lakossághoz tartozik, de az egész Kárpát medencei közös hazánkhoz. Ezért Ludovit Stúr emlékmű Párkányban történő építésének elhatározásához a párkányiakhoz Pilisszentlászló is csatlakozott. Mindenekelőtt Franyó Rudolf, aki a Slovenská Matica helyi szervezetének nemes elhatározását építészeti tanácsadással és kétkezi munkával támogatta. Személyesen hozta a Pilisi erdőkből a vörös kőtömböt, amit a helyszínen kifaragott, és a Matica önkéntes segítőivel márvány talpazatra elhelyezett.

Sajnos, nem minden ember jóakarátú! Az alapkőnek rövid, de annál keservesebb a históriája.

Már háromszor meggyalázták. Leszórták trágyával, levésték - ellopták a márványtáblát, majd befejezésül, elgurították a kőtömböt, majd széttörték a márványból készített talpazatot.

Az ilyen emberek más nevet, mint barbárok nem érdemelnek.

Pilisiek, mint különböző nemzetiségűek türelmes emberek. Tisztelik egymás hagyományait és közösen kialakított értékeiket. Hiszen több évszázadon át éltek itt egymással közösségben a szlovákok, németek, szerbek, zsidók és mindenekelőtt a magyarok. Békés munkával keresték meg mindennapi kenyerüket. A Pilisben élő népek, csak két kategóriába osszák az embereket, jókra és gonoszokra. Azok, akik nem akarják engedni tiszteletét mások elődeinek és hagyományainak, nem a jók közé tartoznak. Inkább a barbárok közé, akik nem tisztelik, de inkább lerombolják mások alkotásait!

Marika Vavrecká

Foto: Jozef Schwarz

Ez a nóta

Az aszódi harmadik gépkocsizó lövész zászlóalj motorkerékpáros szakaszunk nótája volt 1943 – 1944-ben a fronton. Minekután én már 92 éves elmúltam nem szeretném, hogy ez a nóta elvesszen, ezért szeretettel átadom. Ziegner Antal Pilisszentlászló Csalogány ú. 21. Kelt.: Pilisszentlászló 2015. 12.19. A fenti néhány soros gyöngybetűs írást, mint az olvasható is, a sok évtizede közöttünk élő Tóni bácsitól kaptam. Szerény kérését örömmel teljesítem. Íme a már feledésbe merült katona ének.

Fotó: Ziegner Antal

*Fehér abrosz piros bor van a kantin asztalán,
a kantis kisasszony a legszebb pesti lány
A kantis kisasszonyért egy regiment eped,
hullajtva érte sok szerelmi könnyeket.*

*Mikor az ezred kivonul a dob peregni kezd,
Tizenhat tambur pengeti tizenhat bőrön ezt.
Tá-rá-rá-rám!*

*Fehér abrosz piros bor van a kantin asztalán,
a kantis kisasszony a legszebb pesti lány.
A kantis kisasszonyért egy ezredes rajong,
négy zászlóalj parancsnoka szerelmi könnyet ont.
Majd tizenhat százados virágot hord neki,
És valamennyi hadnagyocska sírva hirdeti.
Tá-rá-rá-rám!*

*Fehér abrosz, piros bor van a kantin asztalán,
A kantis kisasszony a legszebb pesti lány.
A kantis kisasszonyért a bú öl engem is,
A csalfa játszik csak velem, szeret is meg nem is.
Hol messze űz kegyetlenül, ha csókot ad nekem,
Valóban nagy számár vagyok, de mégis hirdetem.
Tá-rá-rá-rám!*

*Fehér abrosz piros bor van a kantin asztalán,
A kantis kisasszony a legszebb pesti lány.
Falu végén füttyül a zsidó,
Füttyül a zsidó
Bekiabál minden házba mi van eladó,
Mi van eladó, mi van eladó?
Lyukas fazék, rossz lábos van a kóbi szekeren,
A kóbi meg a felesége ül a tetején.
Tá-rá-rá-rám!*

*Fehér abrosz piros bor van a kantin asztalán,
A kantis kisasszony a legszebb pesti lány.
Tá-rá-rá-rám!*

Közmeghallgatás

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testülete 2015. december 8-án az új Szlovák Házban közmeghallgatást tartott. A polgármester úr által vezetett közmeghallgatáson mindhárom alpolgármester, valamint három képviselőnk is részt vett.

Hivatalból jelen voltak az ülésen: dr. Gerendás Gábor jegyző, Bartha Enikő irodavezető.

Tanácskozási joggal meghívottak: dr. Túri Kovács Áron rendőr őrnagy, közrendvédelmi osztályvezető Kuczmog József, körzeti megbízott.

Tóth Attila polgármester: 18.04 kor megnyitotta a közmeghallgatást, majd köszöntötte a jelenlévőket. Bevezetőjében tartalmazta az évnek minősítette az eltelt időszakot. Kifejtette, hogy jó irányba kormányozzák Pilisszentlászlót. Ismertette, hogy jövőre számos utca kerül felújításra.

A tűzoltó szertárat szeretnék átalakítani, felújítani és akkor majd oda lenne elhelyezve a hivatal. A felszabadult községháza így közösségi térként funkcionálna. A főtér is szeretnék bekamerázni. Pintér Mónikának köszönhetően az idősek összejárnak a községházában.

Soláry Józsefné lakos: három tömör oldalnyi panaszáradattal jelezte elégedetlenségét. Többek között érthetetlennek tartotta, hogy miért nem használták ki teljes egészében a 150 milliós pályázati lehetőséget, mert lett volna mire költeni! Továbbiakban sorban ecsetelte a falu elhanyagoltságát. Foci pályán legelésző állatoktól összeszenyezett fű. Az utak rossz állapota, a szemétszedésben egy képviselő sem vett részt, a Béke utcai nyitott trágyalé szállítás, a temetői konténer hiánya, az orvosi rendelőnk előtti árok a falu szégyene. Miután nekiállt a főtér és környékének takarításához, nem elismerést, de letolást kapott. A dohányozni tilos táblák hiányát, a kamerák működésképtelenségét is kifogásolta. Kosz tenger van a főtéren. 880 ezer forintot elkülönítettek az újságra a költségvetésben, de csak két havonta jelenik meg, de most már késik.

Szerinte gazdátlan ez a falu. A polgármester urat nem lehet megtalálni. Befejezésként még hozzáfűzte, hogy képviselőink sem járnak elől a jó példával, hiszen Rudolf János telkén is nagy a fű.

Tóth Attila polgármester: ha mindenki annyit dolgozna, mint Rudolf János, akkor ebben a faluban rend lenne.

Rudolf János képviselő: a faluban elterjedt, hogy minden telek az övé. Följelentették a szomszédja gazos telke miatt is, lekaszálta a szomszéd telkét is. Ő a sajátján rendet tart az biztos.

Tóth Attila polgármester, a pályázati

pénzeokról: nem könnyű feladatok és nem könnyű kérdések ezek: a KEOP pályázaton elnyert pénz összege 67 522 782 ezer forint, a táblát, amit ki kell helyezni, most gyártják. A vis maiorra pedig 43 642 000 forint támogatást kapott az önkormányzat és ehhez 4 849 111 forint önrészt ad az önkormányzat. Összehasonlításképpen az önkormányzat éves költségvetése nincs 100 millió forint. Az öltözőnek nincs

használatbavételi engedélye, ezért nem lehetett rá pályázni. A 150 millió forint azért nem volt megpályázva, mert meg voltak határozva a négyzetméterek a nyílászárókra és az épületre is. Ez nem az energetikai számítás függvénye volt, hanem az, hogy a hőszigetelés négyzetméterenként körülbelül 15 000 forint, a nyílászáró négyzetmétere 60 000 forint volt. Ha felméri az összes épületet, akkor ki lehet számolni, hogy ez 76 millió forint. Nem azért nem 150 millió forint, mert nem akartak annyit, hanem mert nem adtak 150 millió forintot. Nem volt annyi épületük hogy a 150 milliót elköltsék.

Kocskovszki Pál (Béke u. 38.) a Sportöltöző villanyvételezésével kapcsolatos bejelentésének elemzésével kapcsolatban csak annyit, hogy a „firkász” kifejezést Petkóné Pintér Mónika és jómagam nevében is a leghatározottabban visszautasítom. Mindketten az interneten is megjelent jegyzőkönyvet használtuk.

Ugyanakkor továbbra is fenntartom a testületi ülésen tett kijelentésemet, mely szerint, ennél

kardinálisabb ügyben is szabad döntési jog jár, vagy járna a mindenkori polgármesterünknek! Nem ilyen pitiáner dolgokkal kellene foglalkoznunk. A jegyzőkönyv ilyen apróságokkal kapcsolatos három oldalát, ezért most átlapozom.

Tóth Attila polgármester:

a nagy tételben közkútról történő vízvételéssel kapcsolatban kifejtette, hogy nem egy szerencsés megoldás, hogy valaki köbméter számra viszi ki az állatoknak a vizet belőle.

Kocskovszki Pálnak a Kürtös újsággal kapcsolatos kijelentésére, polgármester úr felvilágosította, hogy „a Kürtös nem az önkormányzat lapja, hanem Franyó Rudolf csinálja.”

Kocskovszki Pál lakos: szó szerint idézve:

„Aki tart állatot, gondolhat arra, hogy nem hagyja őket szabadon szaladgálni. Mikor Norbi elkezdett állatokkal foglalkozni, hozott két kutyát, az ő kertjüket úgy tönkre tette, hogy az 1 200 forintos krumplit úgy kiszedték, mint annak a rendje, mert nem volt bekerítve neki. A bárányok a káposztát, meg a zöldséget úgy megették, hogy még a föld sem maradt meg. A bika borjúja a legnagyobb esőzések idején úgy tönkre tette a málnást, hogy két évig tartott neki azt rendbe hozni. Így néz ki a dolog, ha már foglalkoznak ezzel, meg azzal. Nem egyformák az emberek. Ha szólt, még meg akarta verni, a Norbi meg is ütötte őt. Így néz ki a dolog, álljon neki veszekedni, még a végén rágyújtja a házat. Akkor mit ér vele, bíróságra nem akar járni, ő nem olyan ember, hogy bíróságra szeret járni és jelengetni.”

Dombai Gáborné lakos: Pali bácsi mondanivalójához fűzött hozzá néhány mondatot. „A Norbi tehenei tönkretették a kertjét. Most ugyanaz történik náluk is. Megütötte Pali bácsit, ők nem mernek szólni, mert fölgyújtott ott valamit a közelükben. Ezzel valamit csinálni kéne, mert ez így nem működik, mert nem mernek szólni, és jönnek, mennek a tehenek éjjel nappal. A vízhez visszatérve, valóban, az Elsik Viliék is a temetőből hordják a vizet, a lovai az ő udvarában és kertjében vannak. A három unoka kint játszik az udvaron, véletlenül nyitva marad a kapu, bemennek az udvarba, a gyerekek infraktust kapnak....Nem tudja, hogy milyen jogon mennek a temetőbe

vízért, mert azt az ők és a mások adójából fizetik.

Tóth Attila polgármester: az állattartás valóban probléma a faluban ezt a témát szabályozni fogják. Meg fogják hívni Kuczmog Józsefet, hogy milyen szankciókat, rendeletet lehet alkotni, drasztikusabban kell kezelni az ügyet.

Dr.Túri Kovács Áron rendőr őrnagy, közrendvédelmi osztályvezető: a rendőrség azzal tud foglalkozni, amit bejelentenek e lakosok. A körzeti megbízott rendszer pont arról szól, ha valaki nem akar bemenni a szentendrei rendőrkapitányságra feljelentést tenni, nem akar belőle procedúrát, de szeretné, hogy foglalkozzanak az ügyével, akkor meg kell keresni a körzeti megbízottat.

Kuczmog József körzeti megbízott:

megtalálható a faluban, ha esetleg nem, akkor telefonon bármikor elérhető. Az állattartással valóban vannak gondok mostanában a faluban. Egyre többen tartanak szarvasmarhát. Egy alkalommal egy bejelentés érkezett, egy tehén legelt a foci pályán, közben a gazdája megérkezett, elnézést kért és elvitte.

Azóta ez nem fordult elő. Az állattartással annyit szeretne mondani, hogy két variáció van: vagy elkóborol az állat, vagy direkt rossz helyen legeltetik. Ez egy valós probléma.

Dr. Gerendás Gábor jegyző: az állattartással kapcsolatban van állatvédelmi törvény, amely meghatároz szabályokat, illetve más jogszabályok is meghatároznak szabályokat az állattartás módjára vonatkozóan. Amikor nem használ a szóbeli megegyezés, akkor le kell folytatni az eljárást!

Kuczmog József körzeti megbízott: olyan bejelentést is elfogad, hogy nem mutatkozik be az illető, csak elmondja a problémáját.

Meszlényi Éva lakos: kimerítően beszélt, a pálos települések találkozájának megrendezésére hívta fel a figyelmet.

Rudolf János képviselő: a pálos rendfőnök 36 települést kíván meghívni, hogy ebből hányan jönnek meg nem lehet tudni.

Kocskovszki Istvánné lakos: elmondta, hogy a nyáron nála voltak az unokái, elmentek sétálni a Waldorf iskola felé, aztán megijedtek, mert két ló

jött velük szemben az utcán fényes nappal.

Dombai József lakos: előadta, hogy a KEOP pályázatra nem is kellett pályázni. Ebben a KEOP pályázatban az EU támogatási rendszeren belül 2014. december 31-ig fel kellett használni bizonyos összeget. A sport öltözővel kapcsolatban annyit, hogy ennek a sportlétesítménynek valóban nem volt meg az építési engedélye. Húsz éve viszont megkapta.

Dombai Gáborné lakos: a főtér takarításával kapcsolatban igen érdekes, célratörő megoldásokról beszélt.

Tóth Attila polgármesternek tetszett az ötlet.

Egyéb hozzászólás nem lévén, mindenkinek megköszönte a közmeghallgatáson való részvételt és az ülést bezárta.

A kivonatot készítette: Franyó Rudolf

Szlovák nyelvvel közös szavaink

„F – G” – vel kezdődő szavak

Fabula – fabula, fakľa – fáklya, fakulta – fakultás, fáma – fáma, fantastický – fantasztikus, Fantázia – fantázia, farbit’ – festeni, farma – farm, farmár – farmer, fašiagy – farsang, fašangovat’ – farsangolni, faširka – fásírozott, fašista – fasiszta, fašizmus – fasizmus, favorit – favorit, fáza – fázis, fazona – fazon, fazula – fuszujka, Ferdinánd – Ferdinánd, festival – fesztivál, fetiš – fétis, feudalizmus – feudalizmus, feudálny – feudális, figa – füge, figúra – figura, fiktivny – fiktív, filatelia – filatélia, filatelist – filaterista, filmharmonický – filmharmónikus, Filip – Fülöp, film – film, filmovat – filmezni, filológ – filológus, finále – finálé, financovat’ – finanszírozni, finančný

– finaciális, finčina – finn nyelv, Finsko – Finnország, flak – folt, flinta – flinta, puska – puska, flotila – flotilla, fluktuácia – fluktuáció, fokus – fókusz, folklór – folklór fonetický – fonetikus, forma – forma, formalita – formalitás, formálny – formális, formovat’ – formálni, forum – fórum, fosfor – foszfor, fotel – fotel, fotografia – fénykép, fotorepotér – fotóriporter, frakcionár –frakciós, Francúzko – Franciaország, fráza – frázis, fresko – freskó, frflavý – fecsegő, frizúra – frizura, frkat – fröcskölni, front – front, flotír – flotír fujara – furulya, fúká – fúj, fúra – fuvar, furman – fuvaros, fuser – fusizó fuška – fusi munka, futbal – futball, futbalista – futballista, fyzik – fizikus, fyzika – fizika. Atkd. A tak dalej – és így tovább.

Franyó Rudolf

Hogyan tovább, magyarországi szlovákok?

KONFERENCIA

Pilisszentkereszt, 2015. november 27-28.

A Magyarországi Szlovákok Szövetsége (MSZSZ) 2015. november 27-28- Pilisszentkeresztben, a Büntetés Végrehajtási Továbbképzési Központjában „Hogyan tovább, magyarországi szlovákok?” konferenciát szervezett. A zsűfólásig telt előadó teremben a MSZSZ konferenciáján a szlovák nemzetiség vezetői hagyományosan a magyarországi szlovák kultúra és szlovák nyelv témakörével foglalkoztak, de eszmét cseréltek

aktuális nemzetiségi önkormányzati és civil szervezeteket érintő kérdésekről is. A kétnapos párbeszéd célja a magyarországi szlovák nemzetiség jelenlegi helyzetének értékelése, perspektíváinak felvázolása, közös válaszkérés és a magyarországi szlovákok jelenét és jövőjét érintő legégetőbb kérdésekről tárgyaltak.

A kétnapos program péntek délután az “Uram, áldd meg ezt a földet..”, az MSZSZ himnusza

eléneklésével kezdődött. A konferencia megnyitó beszédét **Egyedné Baránek Ruženka** mondta. A bevezető beszédet követően a Pilisszentkereszti Pávákör és **Kormos Sándor** vezetésével a Pilisszántói Harmónia gitárnégyes Pilisi népdalokat adott elő.

A moderátor szerepét **Fuhl Imre**, a SlovakUm Non-profit Közhasznú Kft. Ügyvezetője töltötte be. A népdalokat követően Rastislav Káčer a Szlovák Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott

nagykövete „Az Európai Unió és egységes nemzetiségpolitikai normák kidolgozása – a Szlovák Köztársaság gondoskodása a külföldön élő szlovákokról tartott közel fél órás beszédet.

JUDr. Ján Varšo, CSc. A Határon Túli Szlovákok Hivatalának elnöke „A magyarországi fiatal szlovák generációk szlovákságának perspektívái – kiindulópontok, felhívások, lehetőségek és eszközök” témával kapcsolatban tartotta meg előadását.

Jakab Róbertné Singely Mária, a magyar Parlament volt elnöke, a Magyarországi Szlovákok Demokratikus Szövetségének volt főtitkára és a Magyarországi Szlovákok Demokratikus Szövetségének volt elnöke „Visszatérés a jövőbe” beszédjét félórányi vita követte, majd rövid szünet következett. Ezt követően

Hollerné Racskó Erzsébet Az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke „Egy évvel az OSZÖ választása után” tartotta meg negyedórás beszédét.

Eva Simon a Foiaia c. hetilap főszerkesztője „Tények és remények a hazai román közösség életéből” címen tartott előadást.

Mária Homišinová a Szlovák Tudományos Akadémia Társadalomtudományi Kutatóközpontjának tudományos munkatársa, Kassáról.

„A szlovák nyelv használata a szlovák nemzetiségi önkormányzatokban”

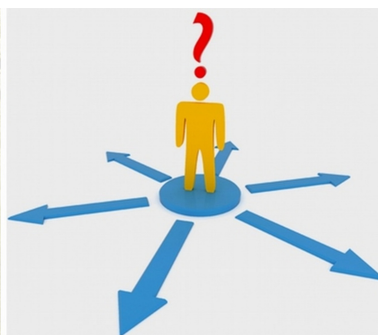
Ismét vita következett majd vacsora. A vacsorát követően a humor professzorai

Mária Kropáčová (komámasszony) **Juraj Matiaš** (koma)

Ezzel a kedves szórakoztató kultúrműsorral a pénteki program befejeződött.

Szombaton a reggelit követően, a moderátor szerepét Gyivicsány Anna, egyetemi tanár ELTE töltötte be.

Kormos Sándor pedagógus költő - műfordító és publicista „A nemzetiségi oktatás elkésett reformját” elemezte.

Hollerné Racskó Erzsébet az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke „Víziónk a szlovák nemzetiségi oktatás jövőéről” aggályait hallhatták a megjelentek.

Dr. Lukács István egyetemi tanár, az ELTE a Szláv és Balti Filológiai Intézet igazgatója „Az ELTE BTK Szláv és Balti Filológiai intézet szerepe a hazai nemzetiségi képzésben” címmel tartott előadást.

Papucsekné Glück Márta a Pilisszentkereszti Szlovák Nemzetiségi Általános Iskola igazgatója, az OSZÖ Oktatási-Nevelési Bizottságának tagja „Néhány gondolat a szlovák nemzetiségi iskolákról” szóló gondolatait adta elő.

PhD. Dr. Király Katalin néprajzkutató, a Magyarországi Szlovákok Kulturális Intézetének igazgatója „A Magyarországi Szlovákok Kulturális Intézete

„a hagyományos szlovák közösségek jövője” című előadását hallhatták a résztvevők.

Ezt egyórás vita követte, majd a korai ebéd után a résztvevők hazautaztak.

Franyó Rudolf

Könyvbemutató

December hónapban, Adventkor az a megtiszteltetés ért, hogy meghívást kaptam a Pilis nyugati oldalán festői környezetben fekvő Piliscsévre. Piliscsév szintén szlovák ajkú község, amely példaértékűen őrzi és ápolja elődjei hagyományait.

A település lélekszámhoz képest óriási Művelődési – házzal rendelkezik. Ebben az épületben kapott helyet, a lakossági lélekszámot tekintve talán az ország legtartalmasabb és legrendezettebb könyvtára.

A Művelődési ház szépen kialakított színházteremmel rendelkezik. A zárt udvarszerű épületben jut hely a közösségi, valamint a nagy rendezvényteremnek is. A Művelődési – ház igazgatónője, Csapucs Katalin meghívásának

eleget téve, Petkóné Pintér Mónikával, községünk kulturális vezetőjével, a Körkép szerkesztőjével látogattunk oda.

A könyvbemutató előtt Mónika igen tartalmas beszélgetést folytatott Csapucs Katalinnal, és a könyvtárvezetővel, valamint az Iskola igazgatónőjével. Ezt követően az eddig megjelent harminckét könyvről tartottam rövid, de nagyszerű bemutatót. Ezután vendégeink megmutatták a színháztermüket, ahol Mónika a Pilisszentlászló – Piliscsév közös találkozásának, kapcsolattartásnak lehetőségeiről beszélgetett. Az idő múlását észre sem vettük, így rövid búcsúzást követően hazafelé való igyekezetünk miatt kedves vendégeink ebédmeghívásának már nem tudtunk eleget tenni. A bemutatott harminckét könyvet a Könyvtárunknak adományozva, hazaindultunk.

Szolid aratás

Lech Walesa (Leh Valensza) már hétgyermekes családapa volt, amikor feltalálta a folyamatos sztrájkot, megalapítva a „Szolidaritás” pártot. Ahelyett, hogy három műszakban dolgozott volna a hét gyerekére. Emiatt Jaruzelsky háziőrizetbe záratta. Ennek az eredménye lett legutolsó nyolcadik gyereke. A „Csermanek” (Kádár születési szlovák neve) rendszerben azt mondták, hogy nem a szolidaritáson, hanem a szolid aratáson kellene járjon Walesa esze. Tévedtek utóbb Nobel békedíjas lett. Kádár hatalomra jutása is érdekes történet. Eleinte ő volt a radikális és Nagy Imre az ellenzője a forradalomnak. Hruscsovnak viszont Kádár volt szimpatikus, mert ő fiatal volt, ezért őt hívta ki Moszkvába és utóbb Nagy Imre lett megölve.

(Az, hogy az oroszok kisebb vagy nagyobb megtorlást követeltek-e, lehet, hogy sosem fog kiderülni.) Argentín pápánk meghirdette az „irgalmasság évét”. Szerintem most sok év az önvédelem éve kell, legyen. Az etiópiai keresztény, fehér szolidaritással tökéletesen egyetértek, de a világ szolidaritással nem, mert az, az európai, fehér keresztények azonnali végét jelenti. Márpedig a pápa a keresztények vezetője, nem a muszlinoké. Egy pápa ne iszlamináljon. Ugyanez igaz a Keresztény demokrata Unió (CDU) vezetőjére Merkelre is.

A németek időnként rituális öngyilkosságot végeznek, magukkal rántva egész Európát, de Hitlernek sem volt 50% - os támogatottsága, csak 44%, és Merkelt sem tudja megállítani a németek józan többsége. 50% alatti támogatottságával szétvereti a virágzó Németországot erőszakos idegenekkel. Újévi beszédében vissza nem térő lehetőségnek nevezte Németország megszállását. Az ENSZ főtitkára a mexikói kerítésnek köszönheti munkahelyét, ami nélkül a hivatala az irodája már régen migránsszálló lenne, de a magyar kerítést szidja és élteti a migrációt. Az országok a nemzetek tulajdonai nem szabad prédák. Bécs és München között fél év óta nem jár vonat. Schengen megbukott. Franciaországban autópálya sorompók vannak, miért ne lehetne a német határon is. A

vasfüggöny is aranyat érne, amikor a migránsokat vissza akarják majd toloncolni. Most a migránsok jelszava a szolidaritás helyett, hogy otthon szolidan aratnának, járják a világot, teljes ellátással mások költségén. Walesa akkor került bajba, amikor megnyerte a választást és szeretett volna ellenzékben maradva mindent kritizálni, de a győzelem után már ő kellett kormányozzon, és őt kritizálták. Családneve Lech – a magyarban „lengyel” szavunk eredete. Eurázsia népeinek eredetmondája mindig fiútestvérekről szól: Romus és Remulus Világszolidasításra biztatja a németeket. A Kain és Ábel szinonimája Hunor és Magyar mondája két vadászó testvéréről szól. Amikor ezt elmeséltem a mongoloknak, egészen tűzbe jöttek az ő eredetmondájuk is, akárcsak a legtöbb sztyepei nomád népé szarvasra vadászó fivérekről szól, mint a kazahoké stb. Gót és Gall a germánok és franciák ősei voltak. A kalevala is két fivéről szól, akárcsak a szláv eredetmonda. Három fiú volt az ősapa Cseh, Leh és Roszján. Leh viszont nem vándorolt sehová. Meglátott egy fehér sast és az lett később a címer – állatuk. Ez az állat valóban létezik a halászsas alulról teljesen fehér, hogy a halak ne vegyék észre. Ezért fehérek a sirályok, pelikánok, nemeskócsagok, gólyák is. A tatárjárás után a lengyelek, magyarok és ukránok már együtt védekeztek a mongolok ellen. A jelenléktelen Moszkva akkor kezdett erősödni, amikor a mongolok velük hajtották be a kieviek adóját. Később az orosz birodalom vette át a mongol birodalom területeit, alkalmazva a mongolok módszereit.

Valamikor a Báthory expresszrel utazhattunk Lengyelországba. Kifelé mindig lehetett jegyet kapni. Hazafelé szinte soha. Báthoryról azt mondják a lengyelek, hogy vagy sose született volna meg vagy sose halt, volna meg. Az erdélyi magyar származású bátor, csődör, kantár, mén, mongol szó, Alma-ata törökül alma-atya.

Báthory ugyanis tíz évig volt lengyel király. Ezalatt, kétszer eljutott Moszkváig és fel is gyűjtatta Moszkvát, ami akkor még csak néhány száz faházból állt. „Leh és Roszján utódai”

örök harcban álltak egymással. A magyar – lengyel – litván perszonálunió idején a legenda szerint 4 tenger mosta Magyarország határait. Erre mondják mindig a matematika tanárok azt, hogy „ez hogy jött ki?” A Balti – tenger akkor még a Német Lovagrendé volt, nem a lengyeleké. A Fekete tenger nyugati partja pedig a moldvai románoké, nem a magyaroké. A négy tenger egyetlen tenger volt az Adria. (A tatárjárás idején kétszer is befagyott.) A horvátok és dalmátok a magyaroktól kaptak védelmet a terjeszkedő velenceiek ellen.

A sziklás erdős vidékeiken rengeteg volt a nyest. Ezért hétszáz évig nyestbőrrel fizették az adót a

magyar királyoknak. Máig kunának hívják a pénzüket, ami minden szláv nyelven nyestet jelent. Kuna lesna – erdei nyest, kuna domová – „házi” nyest, kuna vodna- vizi nyest.

Aprópénzük a lipa, horvátul és lengyelül is hársat jelent, aminek apró a termése. A lengyel aprópénz a groszy (grosi) viszont a német grosehennel együtt borsót jelent, ami apró méretű.

Mikes Kelemen szavaival: „Mára ennyit, máskor mást. Többet vagy kevesebbet”.

Tisztelettel: Losonci Miklós mérnök

Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület alakult

Fotó: Mihics Krisztián

A szervezők – Koncz János, Mihics József és dr. Bak Imre – 2015. December 29 - én 17 órára hívták össze a Pilisszentlászló Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület alakuló ülését az Új Szlovák Házba. Az alakuló ülésre szóló meghívót a község több pontján is elhelyezték, többeket személyesen kerestek meg.

Meghívót kapott dr. Túri András, a Polgárőrök Országos Szövetségének elnöke, aki külföldi útja miatt nem tudott személyesen részt venni, de

táviratban üdvözölte az alakuló közgyűlést. Az Önkormányzatot dr. Illés György alpolgármester képviselte, aki egyben kérte felvételét az egyesület tagjai közé. A Szentendrei Rendőrkapitányság nevében Kuczmoz József r. ftzls. köszöntötte az alapító tagokat.

A közgyűlést Koncz János nyitotta meg. Megállapította, hogy 22 fő jelent meg. Közöttük voltak településünk korábbi polgármesterei, Dombai József, Franyó Rudolf és dr. Illés György

és más köztisztviselőben álló személyek. A levezető elnök beszédében szólt arról, hogy a közrend és közbiztonság fenntartása állami feladat. A civil társadalom tagjai ebben önkéntesen részt vállalhatnak a vonatkozó törvények szerint.

A polgárőrség, mint szervezet. Bárki csatlakozhat, aki betöltötte a 18. évet, büntetlen előéletű és cselekvő képes. Elfogadja az alapszabályt és esküt tesz. A jelenlévők elvállalták, hogy egyesületi tagként részt vállalnak Pilisszentlászló közbiztonságának, közrendjének fenntartásában. Kimondták az egyesület megalakulását. Az alapítók nemcsak a polgárőri feladatokat vállalták. Részt kívánnak venni a tűzoltóság feladatainak segítségével is.

A résztvevők egyhangú döntéssel elfogadták az alapszabályt, mely szerint 3 tagú elnökség és 3 tagú felügyelő bizottság irányítaná az egyesület munkáját.

Ezt követően került sor a tisztségviselők megválasztására. A levezető elnök elsőként tett javaslatot a tisztségviselők személyére.

Elnökként javasolta Mihics Józsefet, alelnöknek Grebhardt Bencét, titkárnak pedig dr. Bak Imrét. Abból indult ki a személyi javaslatok megtételénél, hogy úgy a rendvédelem, mint a tűzoltóság legyen képviselve az elnökségben. Az elnökség tagjai vállalták a feladatot. A közgyűlés ennek alapján egyhangú határozattal megválasztotta őket. Ezt

követe a három tagú felügyelő bizottság megválasztása. A levezető elnök a felügyelő bizottság elnöki tisztségének Dombai Józsefet, tagjainak pedig Rudolf Jánost és Winkler Lászlót javasolta. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy Dombai József a tisztséget nem vállalta. Őt javasoltuk a két vezető egyikének. Mivel döntést kellett hozni, a „gordiuszi csomót” dr. Illés György oldotta meg, aki vállalta a felügyelő bizottság elnöki feladatának ellátását. A felsorolt személyeket a közgyűlés egyhangú szavazással választotta meg.

Döntés született a tagdíjakról is. Engem ért a megtiszteltetés, hogy az egyesület tiszteletbeli elnöke lehetek.

A közgyűlést követő napon váratlanul ért, hogy az alelnöki posztot a tűzoltóságot képviselő Grebhard Bence, akit alelnöknek választottunk, mégsem vállalja a tisztséget lemondott az alelnökségről.

Ezért majd az alelnök ismételt megválasztása érdekében újabb közgyűlést kell összehívni.

Reméljük, hogy az egyesület a tagok önkéntes tevékeny részvételével hozzájárul, a közrend és közbiztonság erősítéséhez és a tűzoltási feladatok végrehajtásához!

Ehhez a munkához kívánok sok sikert, erőt, egészséget!

Koncz János
Tiszteletbeli elnök

Óévbúcsúztató a Szlovák Házban

Dombai Gáborné Jutka szervezésével Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat a Szlovák Házban Óévbúcsúztatót tartott. A szerény rendezvény keretein belül megbeszéltük és értékeltük az elmúlt esztendőben végzett sikeres, de a kevésbé sikeres ténykedéseinket is. A Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat vezetősége minden olyan személyt igyekezett meghívni a rendezvényre, akik idejük önzetlen feláldozásával, munkájukkal nagyban hozzájárultak azok sikeréhez. Nagy sajnálatunkra azonban különböző okok miatt meghívásunknak többen nem tudtak eleget tenni. Így Hornyák Józsefné Manyika is, aki mint a Szlovák

Önkormányzat elnökhelyettese részt vett a rendezvény előkészítési munkáiban, ezen részt venni azonban családi okok miatt nem tudott.

Koncz János nyugalmazott ezredes úr megjelenését nagy megtiszteltetésnek vettük.

Nagy sajnálatunkra azonban betegsége miatt sokáig nem maradhatott.

A Pilisszentlászló Szlovák Önkormányzat nevében ezen soraimmal is szeretném megköszönni mindazoknak a segítségét, akik akár kétkezi munkájukkal, vagy lehetőségeikhez képest másként segítették rendezvényeinket.

Franyó Rudolf

Részlet Franyó Rudolf VAJZLIK, A REJTÉLYES PILISI BETYÁR c. könyvéből

Miska hirtelen édesanyja ölébe borult, átkarolta, hangosan felzokogott és nekilátott elmesélni a történeteket.

Anna elfehéredett arccal, imádsághoz összetett kezekkel hallgatta az eseményeket. Vajzlik felháborodva Miska gyengeségén, kiment az utcai ajtón és elindult hazafelé. Az utcán már nem takargatta az úri korbácsot, hanem letekerte derekáról, és villámló szemekkel suhintott vele. Most már ő sem titkolta, hogy mi történt, sőt egyszerű szavakkal elmesélt gazdájának mindent. Az idős tanító kezeit tördelve, tehetetlenül rohagált a szobában. Nem talált megoldást, hogyan segítsen a gyerekeken, hogy megszabadítsa őket a kegyetlen intéző bosszújától.

Kalap nélkül rohant a plébániára tanácsért.

Vajzlik addig bátran kiült a ház előtti padra, és várta az urasági darabontokat.

Helyettük nagyobb erő érkezett, a keresztanyja. Nagy, díszes, téli kendő volt rajta, alatta ünnepi ruha és csizma. Látni lehetett, hogy nem akármilyen útra készült. Arca hófehér, szeme vörös a sírástól.

- Gyere Andriskám, megyünk Farkas atyához – mondta reszkető hangon, de még a keze is remegett, mikor megfogta a fiú jobbját.

- Nem megyek, keresztanyám – válaszolta Andris.

- Atyám azt mondta, hogy itt maradjak és legyen szorgalmas és szófogadó. Nos, itt maradok, és ha nem voltam szófogadó, úgy megeszem, amit főztem.

Anna a falu felé tekintett, félt, hogy a darabontok még itt érik a fiút. Gyengéden behúzta őt az udvarba és szép szavakkal kérlelte keresztfiát, hogy szökjön el az erdőbe Farkashoz. Itt majd minden vétek rá lesz kenve, és így senki nem lesz megbüntetve, és lassan elfelejtődik az egész.

- Tehát azt kívánja, hogy szaladjak el és bujkáljak? – mondta felháborodva.

- Nem, kívánjon bármit tőlem, de azt nem teszem meg!

Miattam senki a barátaim közül nem szenvedhet, magam megyek el jelentkezni az urasághoz.

Kitépte magát Anna kezeiből és végre akarta hajtani gondolatait, de az ajtón belépett a plébános és a tanító. Ők is azon voltak, hogy Vajzlikot visszaküldik Farkashoz. A többi gyereket majd

megvédik az uradalom zsarnokaitól. A fiú azonban önfejlő volt, és semmi áron nem akart elmenekülni és bujkálni. Ennek a három személynek tisztességes, jólelkű szavai könnyre fakasztották szemeit, de mégsem hajlott meg akaratauk előtt.

- Nem tehetem, nem szabad elszöknöm! – ismételte a rábeszélésre. Ártatlanokat fognak kínozni, és én azt nem engedhetem.

- Olyan erősen mondta azt, hogy a plébános és a tanító már nem próbálkozott tovább a szökésre való rábeszéléssel. Anna elkeseredve tördelte kezeit, már nem talált szavakat.

Vajzlik tehát készülődött az urasághoz. Ekkor Anna bánatában felkiáltott, odaugrott a fiúhoz és görcsösen átölelte, könnyörögve kérte:

-Andriská, menj, ne fogadj nekem szót! Azonban jól jegyezd meg, hogy többet nem ismerlek, és sajnálni fogom, hogy odaadtam mellemet és keresztanyád lettem!

A fiút ez nagyon megdöbbenette. Kapkodva szedte a levegőt, és fehér arcán potyogtak könnyei.

- Nos, eljössz? – kérdezte Anna, akiben újra feltámadt a remény.

Vajzlik megfogta a kezét, megcsókolta őt és tompán kijelentette:

- Magával megyek keresztmama!

- Anna örömeiben felkiáltott és pirosra csókolta keresztfiát. A két öreg is örült a fiú okos döntésének.

Rátértek tehát az erdő felé vezető útra. Anna gyorsan lépdelt, szeme ragyogott az örömtől, mint minden embernek, akinek sikerült valami jót cselekedni. A fiatal Andris lehajtott fejjel, búskomoran lépkedett, mintha kivégzésre menne. Még mindig bántotta a lelkiismerete. „Neked vissza kell fordulnod!” – mondta neki valami. „Te semmirevaló, miért hagyod ütni az ártatlanokat magadért!”

Mikor már jó mélyen jártak az erdőben, Andris megállt, majd két ujját szájába téve füttyentett. Később megismételte. Nemsokára lihegve megjelent Miska, a hiúz. Nos, Andris hátraküldte.

- Ott van a keresztanyám, kísérd őt az Atyámhoz! A hiúz kicsit ózdkodott, de aztán szót fogadott. Andrist annyira bántotta lelkiismerete, hogy visszafordult.

Anna elfáradva, elcsigázva, szinte elalélt, mikor

látta vesztébe rohanni keresztfiát. Tehát hiábavaló volt minden igyekezet! Kínozni fogják, megölik őt, és azt az ő fia miatt, Miskáért. Farkas kiterülve találta őt, akár a halottat.

Már felhők borították a Dera-patak völgyét, mire megérkezett Vajzlik a falu felé. A szérűskertek felől közelítette meg szülőfaluját, nehogy észrevegye őt a tanító és a plébános, vagy a keresztapja. Jankóék házához igyekezett. A házból kiabálással kevert sírás hallatszott. Jankó édesapja indulatosan járkált a pitvarban, édesanyja összekulcsolt kézzel a tűzhelynél hangosan jajveszékelt.

A sarokban lévő lócán tízéves forma leányka törölgette köténnyel kisírt szemét.

Andrisnak nem kellett találgatni a siránkozás okát, tudta, hogy mi történt, csak attól félt, hogy későn érkezett.

- Dicsértessék! - köszönt tompán, mikor betért a világos pitvarba. A gazda abbahagyta a járkálást, a gazdasszony meglepetten tekintett az ifjú vendégre.

- Éppen téged szídtalak, Andris – szólt rá haragosan Havrancsik János gazda. Beleviszed a gyerekeket veszélyes, buta dolgokba, aztán elszöksz a biztonságot nyújtó erdőkbe.

- Én nem bujkáltam semmiféle erdőkben, János bátyám! – vágott vissza haragosan Andris. – Hol van a fia?

- Hol van? Az urasági tömlöcben. És te miattad!

- Hiába voltunk könyörögni érte, és reád kenni a bűnt, nem segített a könyörgés. Bezárták és holnap lesz az ítélet, deres.... János hangja fenyegetően hangzott, de Vajzliknál nem volt foganatja ennek.

- Miattam biztos nem bátyám! - vágott neki élesen vissza.

- Én egyedül fogtam hozzá az intézőnek, és senkit nem hívtam segítségül. Jegyezze meg, hogy én szenvedhetek a többiekért, de miattam, nem szenvedhet senki. Maradjanak Istennel!

Az otthoniak még körül sem tudtak nézni, Andris már kinn is volt.

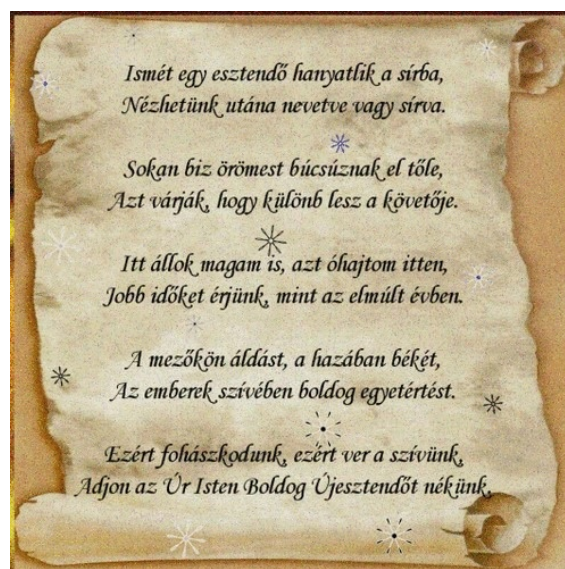
János valami szúrást érzett a mellében, talán azért, mert jogtalanul bántotta Vajzlikot. Kiugrott a pitvarból és erős hangon kiáltott:

- Andris!

De Andris már nem hallotta, akár a vad futott a községházára. Lihegve érkezett az őrszobához, és könyörögve kérte az öröket, hogy zárják be őt Jankó helyett, hiszen egyedül ő a felelős az egész szerencsétlenségért. A darabontok nem akarták „kiszolgálni”, hiszen náluk is „jelentkezett” a tisztesség.

Folytatjuk

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK BOLDOG ÚJÉVET KÍVÁNUNK!

Ádventi ünnepség Kóspallagon

A kóspallagi szlovák önkormányzat által rendezett szokásos ádventi ünnepség meghittségének fokozására, énekkarunk is meghívást kapott. A 22 fős kis buszban minden ülőhelyet elfoglaltunk. Visegrádon keltünk át a nagy folyón. Kóspallagra érve a hajdani kultúrházban helyezkedtünk el. Onnét indultunk az ünnepi helyszín felé. Útközben a polgármester úr jóvoltából, az utcai kihangosítókból ünnepi énekeket sodort felénk a hűvös szellő.

A Kőkereszt-téri ünneplés Temesvári Benedek kóspallagi pálos plébános úr megható, sokunk arcára könnyet fakasztó beszédével vette kezdetét. Ezt követően derék asszonyaink mély vallási tartalommal telített énekei, melyben a helyiek is bekapcsolódtak, nagyban növelték az ünnepi hangulatot. A szabadtéri ünnepi műsort követően indultunk a többi résztvevővel a Művelődési ház felé. A nemrég három műtéten túlesett Benedek atya, gyengélkedés miatt nem jöhetett velünk.

A műsor kezdésére zsúfolásig telt meg a nagy színházterem. Elsőként a kismarosi németajkú táncegyüttes csodálatos, hagyományőrző táncai kápráztatták el szemeinket. Aztán a helyiek szórakoztatták a nézőket, majd asszonyaink is részt vettek a műsorban. Őket a visegrádiak követték. Befejezésül ismét asszonyaink mászták meg a meredek színpadi lépcsőt, és óriási vastapsot kiérdemelve az „Uram áldd meg ezt a földet” himnusszal fejezték be az ünnepi műsort.

Az ünnepséggel kapcsolatban Benedek atyától levelet kaptam. Ebből szeretnék idézni:

„Kedves Rudolf!

Temesvári Benedek kóspallagi pálos plébános vagyok. Szombaton jó volt ünnepelni a pilisszentlászlói női karral, együtt énekelni a kis Jézust köszöntve.....

„Testvéri köszöntéssel és papi áldással kívánok áldott Ünnepeket. Benedek atya.”

Fotó: Haáz Imréné Emike

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft. | technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015